

2 i fastan

Psalmer: 354, Ps130, 555, 252, 551:1-4

Texter: 1 Mos 12:1-8, Kol 2:1-7, Luk 7:36-8:3

Nåd vare med er och frid från Gud vår Fader och Herren Jesus Kristus. Amen

Låt oss be!

Herre Jesus, du är Guds evige Son som uppenbarat hurdan Gud är. Hjälp oss hålla det i minnet när vi läser evangelierna, för du visar i ord och handling hurdan Gud är mot oss. Amen.

Berättelsen om synderskan i fariseen Simons hus lär oss att vi ska komma till Kristus för att få syndernas förlåtelse. De som gör så har en rätt självkänedom. Det är en rätt gudstjänst som ärar Kristus. Men det är bara syndare som kommer till honom för att få förlåtelse. Den som inte kommer till Jesus som en syndare kommer inte alls. Kvinnan i vår text kom till Jesus i övertygelsen att man hos honom skulle söka förlåtelse för alla synder. Denna gudstjänst ställer Jesus fram som ett exempel för fariséén Simon och oss alla.

Jesus hade blivit bjuden till en måltid hos en av fariséerna. Nu fanns i staden en kvinna som var en synderska. När hon fick veta att han låg till bords i fariséns hus, kom hon dit med en alabasterflaska med olja och ställde sig bakom honom vid hans fötter och grät. Med sina tårar började hon väta hans fötter och torkade dem med sitt hår. Och hon kysste hans fötter och smorde dem med oljan.

Mer än så får vi inte veta om den här kvinnan, men vi lär ändå känna henne rätt bra. Hon var en synderska. Hon hade gjort något som var till anstöt. En sak till förstår vi. Hon hade inte frid i hjärtat. Hennes samvete dömde henne. Hon hade inte levt som hon borde. Vi förstår ytterligare en sak om henne: Hon försvarade inte sitt handlande eller försökte bagatellisera synden. Nej, det faktum att hon gråtande sökte upp Jesus tyder på ånger över synden.

Vi förstår ytterligare en sak om henne: Hon måste ha hört om Jesus - kanske hade hon hört honom undervisa. Kanske hade hon hört Johannes vittnesbörd: *Se Guds lamm som tar bort världens synd!* Kanske hade hon hört om den förlamade mannen som vännerna firade ner framför Jesus genom en öppning i taket. Jesus hade då med en gudomlig gärning visat att han hade makt att förlåta synder. Kvinnan hade i alla fall på ett eller annat sätt förstått att Jesus hade makt att förlåta synder. Och även att det var hans goda vilja. Hon trodde att han skulle förbarma sig också över henne och ge henne förlåtelse.

Med sina tårar började hon väta hans fötter och torkade dem med sitt hår. Och hon kysste hans fötter och smorde dem med oljan. Hennes handling var en beaktelse att hon var sorgsen över sina synder och sökte förlåtelse hos Jesus. Hon visade honom också stor kärlek. Detta är en rätt gudstjänst. Större ära kan ingen människa visa honom än att hålla honom för sin käre Frälsare som förlåter alla synder. Jesu liknelse om de två som stod i skuld till en penningutlånare bekräftar den bilden.

När farisén såg det tänkte han: *"Om den mannen vore en profet skulle han känna till vad det är för slags kvinna som rör vid honom, att hon är en synderska."* Han föreställde sig att Jesus skulle ha bemött henne annorlunda om han hade vetat vem hon var. Att Jesus tog emot kvinnans kärleksbevis höll farisén mot honom.

Men Jesus visste mer än vad Simon föreställde sig. Jesus kände dem bägge bättre än de själva. Så är det också med oss och med alla. Psalmisten skriver: *Herre, du rannsakar mig och känner mig. Om jag sitter eller står vet du det, du förstår mina tankar fjärran ifrån. Om jag går eller ligger ser du det, med alla mina vägar är du förtrogen. Innan ordet är på min tunga vet du, Herre, allt om det.* Psalmen är både evangelium och lag, både en tröst och ett hot. Det är evangelium och tröst för alla Guds barn, att vi aldrig är glömda utan vår nådige Gud alltid ser och förstår oss. Men den sanningen är ett hot mot alla Guds fiender för det innebär att de inte kan gömma sig för honom eller dölja något. Vi ser båda dessa aspekter i dagens text. Jesus förstod kvinnan helt och fullt utan att hon sa ett ord. Han visste också vad fariseén tänkte.

Jesus sa till honom: *Simon, jag har något att säga dig.* Jesus började med att berätta liknelsen om de två männen som stod i skuld hos en penningutlånare. Den ene var skyldig honom femhundra denarer och den andra femtio. Men eftersom ingen av dem kunde betala efterskänkte han skulden för dem båda två. Efter att ha berättat liknelsen frågade han Simon: *vilken av dem kommer nu att älska honom mest.* Simon svarade: "Den som fick mest efterskänkt, skulle jag tro." Rätt svar.

Vi ska uppmärksamma tre saker i liknelsen. De två männen hade olika stor skuld med de hade ett gemensamt: ingen av dem kunde betala. Människor är olika men vi har alla en sak gemensamt, alla har syndat och ingen har något att berömma sig av inför Gud. Ingen kan betala eller gottgöra sin skuld.

Den andra saken vi ska uppmärksamma är att penningutlånanen efterskänkte hela skulden för dem båda. Bibeln lär oss att Gud förlåtit alla människor alla deras synder för Kristi skull. All vår skuld lade han på honom. Jesus Kristus är

försoningen för våra synder och inte bara för våra utan för hela världens. När Gud förlåter efterskänker han inte bara en del av skulden utan hela skulden.

Den tredje saken som vi ska lägga märke till är hur liknelsen undervisar om trons frukter. Den som fått sin synd förlåten kommer också att börja älska Gud. Kärleken följer på tron som tar emot förlåtelsen. Där förlåtelsen tas emot i ett troende hjärta väcker den kärlek till Gud.

Sedan Simon svarat rätt på frågan började Jesus jämföra Simons och kvinnans handlingar. Jesus visade honom till kvinnans gärningar och frågade: *Ser du den här kvinnan?* Jesus uppmärksammar Simon på vad han kan se. Bara Gud kan se till hjärtat men kvinnans handlingar var uppenbara för alla. Hon visade kärlek. Av det kunde man dra slutsatsen att hon hade ett troende hjärta. I tro hade hon vänt sig till sin Frälsare för att få syndernas förlåtelse.

På samma sätt kunde man dra slutsatsen om vad som fanns i Simons hjärta utifrån hans gärningar, eller rättare sagt underlåtenhet. Simon hade inte ens visat Jesus den artighet som man väntade sig av en värd. Han hade inte gett Jesus vatten till sina fötter, eller någon hälsningskyss eller smort hans huvud med olja. Men kvinnan hade fuktat hans fötter med sina tårar, torkat dem med sitt hår och smort dem med doftande salva. Efter jämförelsen sa Jesus: *Därför säger jag dig: Hon har fått förlåtelse för sina många synder. Det är därför hon visar så stor kärlek. Men den som har fått litet förlåtet älskar litet.*"

Jesus lär oss att Guds nåd och förlåtelse kommer först och sedan vår kärlek. Det är liknelsens poäng. Kvinnans kärlek var uppenbar och kunde ses med ögonen. Av det skulle alla dra slutsatsen att hon genom tron tagit emot förlåtelse för allt.

Efter att han visat Simon till kvinnans gärningar vände han sig till henne och sa: *Dina synder är förlåtna.* Det var det budskap som gällde henne och som hon behövde. Jesus är precis likadan mot alla syndare som kommer till honom för att få förlåtelse. Ingen blir avvisad eller måste gå tomhänt bort. Samma budskap ger han alla som söker förlåtelse hos honom. Ingen ska tänka eller tro något annat. Detta är att i sanning känna Kristus och ära honom: att vi kommer till honom som syndare för att få förlåtelse. Han har ju kommit för att frälsa syndare.

När Jesus sagt detta började de andra bordsgästerna fråga sig: *"Vem är den här mannen, som till och med förlåter synder?"* Inte heller de andra bordsgästerna hade lärt känna Jesus. De hade kanske aldrig hört honom undervisa eller sett hans gudomliga gärningar. Inte heller de förstod att Jesus var en gudomlig person med makt och myndighet att förlåta synder. Det gick dem förbi att de just hört det klaraste evangelium som har makt att frälsa syndare.

Men Jesus lät inte deras invändningar störa kvinnan. Till henne sa han: "*Din tro har frälst dig. Gå i frid.*" Hon hade tagit emot syndernas förlåtelse genom tron på Kristus och hade hon fått frid med Gud. Detsamma gäller alla som söker förlåtelse för sina synder hos Jesus. Guds frid och välsignelse vilar över dig.

Efter denna berättelse, när vi börjar läsa Lukas 8:e kapitel berättas om de kvinnor som följde Jesus och tjänade honom. Vi får inte veta om denna kvinna var en av dem, men berättelsens placering kan tyda på det. I alla fall tror vi samma sak om denna kvinna, att hon fortsatte visa Jesus sin kärlek genom att leva så som han lär.

Amen.

Låt oss be!

Käre Jesus Kristus, öppna våra sinnen så att vi förstår att vi är syndare och att du är alla syndares Frälsare. Hjälp oss också att visa vår kärlek till dig, Du som först har älskat oss. Vi vill inte bedröva dig med våra synder. Sänd din Ande att helga oss så att vårt liv blir ett tackoffer till dig. Amen.